

POZOR! Kalte Grenze

12. 12. 2014 – 28. 2. 2015

die KUNSTSAMMLUNG des Landes Oberösterreich

Miriam Bajtala Miklos Boros Gerhard Brandl Anča Daučíková Petja Dimitrova Die Fabrikanten
Hans Haacke Anna Jermolaewa Rudolf Klaffenböck Atelier Limo Marissa Lôbo Katharina Anna Loidl
Anetta Mona Chisa + Lucia Tkacova museum in progress (Matthew Barney Tacita Dean Ingar Dragset
und Michael Elmgreen Christine und Irene Hohenbühler Rirkrit Tiravanija Rosemarie Trockel Cy
Twombly Kara Walker) Oliver Ressler Leo Schatzl Pia Schauenburg Stadtwerkstatt (STWST)
Jakub Vrba Martin Zet

"Stroje nebudou staženy! Můj plán útoku byl vydán a zůstává v platnosti."

Citát z filmu: „Dr. Seltsam a nebo: Jak jsem se naučil milovat bombu“, 1964

Více než po čtyři desetiletí rozdělovala Evropu na 2 poloviny železná opona, přísně střežená bariéra z minových polí, pastí po napětím, samo-střílných zařízení a zátarasů z ostnatého drátu, které dělily kontinent na západní, kapitalistickou a východní, komunistickou část. Dnes, 25 let po sametové revoluci v roce 1989, bychom si chtěli znovu připomenout politické, ekonomické a společenské změny, k nimž došlo od konce studené války. Pro výstavu *POZOR! Kalte Grenze (Studená hranice)* se rok kulatého výročí stal podnětem ke kritickému zamyšlení nad dějinami a následky převratu významného pro celou Evropu s pomocí děl výtvarných umělců a umělkyně, historických dokumentů a soukromých fotografií. Výstava *POZOR! Kalte Grenze* bude otevřena 11. prosince a připomeneme si tím událost, přibližující roli Horního Rakouska jako regionu nacházejícího se hned vedle železné opony: Dne 11. prosince 1989 přestříhli zemský hejtman Josef Ratzenböck a předseda tehdejšího Jihočeského krajského národního výboru Miroslav Šenkýř v symbolickém aktu ostnatý drát v blízkosti Wullowitz. Do této doby činila délka hranic Rakouska, tvořených železnou oponou více než 700 kilometrů. Pokus o překročení této hranice stál život tisíce lidí.

Politika Glasnosti a Perestroiky, zahájená Michailem Gorbačovem vyvrcholila rokem 1989, rokem nejdůležitějších změn v mladších evropských dějinách. Chybějící politická svoboda, silně omezené možnosti cestování, nedodržování lidských práv a ekonomická situace vedla u velké části obyvatelstva v bývalých státech východního bloku k tlaku na změnu, která rozhodujícím způsobem ovlivnila Evropu, v níž dnes

žijeme.

K čemu tento přelom vedl? Naplnily se naděje, očekávané s otevřením východu? Co pro nás dnes znamená bývalá hranice? Jaké stopy minulosti zůstaly uchovány dodnes? Jaké bariéry tu dodnes zůstaly? A: Padly pádem železné opony skutečně i předsudky vůči bývalému východu a lidem, kteří tam žijí?

Umělecká díla, prezentovaná v rámci výstavy *POZOR! Kalte Grenze* nastiňují otázky jako jsou tyto tím, že znázorňují pozůstatky, popř. symboly studené války a tím odkazují na minulost, jejíž důsledky působí hluboko do přítomnosti. Na pozadí autobiografických zážitků se zabývají tématy jako migrace, identita, vyloučení ze společnosti a přizpůsobení. I ekonomická transformace, přechod od plánovitého hospodářství k tržnímu hospodářství a s tím spojený boj o přežití stojí v centru některých prací. Tyto práce se bez skrupulí zaměřují na stinné stránky otevření hranic jako je prostituce, kasina, ilegální obchod, práce za minimální mzdu a z ní vyplývající nelehké životní podmínky. Někteří ze zúčastněných umělců a umělkyně používají přítom strategie založené na rešerších a dokumentech, jejichž strohost je často narušována ironicko-kritickými podtóny. Hledání stop, které se snaží najít dnešek ve včerejšku, nezná omezení na určité umělecké techniky. I tento rozměr má výstava, na níž si návštěvníci a návštěvnice mohou prohlédnout i architektonický fragment z filmové satiry Stanleyho Kubrika „Dr. Seltsam“ (1964), v níž režisér prezentuje studenou válku jako konstrukt několika bláznů.

Umělecká díla budou doplněna dobovými dokumenty a exponáty muzea Mühlviertler Schlossmuseum Freistadt. Důležitým příspěvkem k výstavě jsou práce osob, které v době před výstavou zareagovaly na výzvu umělecké galerie KUNSTSAMMLUNG a zapůjčily soukromé fotografie hranice mezi Rakouskem a Československem, tematicky zaměřené na život u železné opony. Mnoho různých vyprávění, která jsou součástí výstavy *POZOR! Kalte Grenze* umožňuje diferencovaný pohled na to, co kdysi bylo a co zdaleka ještě není zcela uzavřeno.

Manisha Jothady

MANISHA JOTHADY žije jako svobodně tvořící umělkyně ve Vídni (AT). Kromě příspěvků pro noviny a umělecké časopisy vytvořila mnoho textů pro výstavní katalogy a monografie umělců/umělkyně.

museum in progress

Eiserner Vorhang (Železná opona)

Projekt realizovaný od roku 1998

Dokumentace, barevné fotografie

Železná opona je řada výstav koncipovaná muzeem „museum in progress“, v jejímž rámci se protipožární ochranná zeď mezi jevištěm a diváckým prostorem ve Vídeňské státní opeře proměňuje ve spolupráci s Vídeňskou státní operou a divadlem Bundestheater-Holding v dočasný výstavní prostor pro současné umění. Tvorba velkého obrazu (176 m²) se uskutečňuje na síti z PVC, která je upevněna magnety na železné oponě. Touto technikou zůstane originál železné opony vytvořený roku 1955 Rudolfem Eisenmengerem nedotčen. Rudolf Eisenmenger je spornou postavou v důsledku své činnosti ve vídeňském Domě umělců (Wiener Künstlerhaus) v době nacionálního socialismu.

Na výstavě je prezentována fotografická dokumentace umělecké tvorby následujících autorů: Matthew Barney, Tacita Dean, Ingar Dragset a Michael Elmgreen*, Christine a Irene Hohenbüchler, Rirkrit Tiravanija, Rosemarie Trockel, Cy Twombly a Kara Walker.

*Norsko-dánské umělecké duo Michael Elmgreen a Ingar Dragset vytvořilo první umělecký návrh pro železnou oponu Komické opery Berlín. Po vídeňské opeře přebírá Komická opera Berlín koncept hraní u železné opony jako koncept hraní v živém muzejním prostoru. Kurátorka Ina Blom již vybrala umělce.

Porota: Daniel Birnbaum, Akiko Miyake, Hans-Ulrich Obrist

Podpora: Velvyslanectví Spojených států ve Vídni, Felbermayr, Der Standard, Vienna Paint;

Produkce: Trevision; Digitální zobrazení: Vienna Paint.

Umělecký spolek MUSEUM IN PROGRESS, byl založen v roce 1990 ve Vídni (AT) prof. Kathrin Messner a Josefem Ortnerem († 2009), nynějším jednatelem je Mag. Kaspar Mühlemann Hartl.

mip.at

Anetta Mona Chisa + Lucia Tkáčová

I'm Going to Change My Life (Chystám se změnit svůj život)

Plnicí pero/papír

2006

I'm Going to Change My Life je ironizace plánu jedné dívky, která chce uniknout z neuspokojivých poměrů tím, že opustí svou vlast a jde za lepší budoucností.

Historika je inspirována stereotypní realitou mladých dívek, které s velkými sny opouští východoevropská města, aby hledaly slávu, bohatství a štěstí na Západě.

Písenný scénář předkládá životní osudy dívky, která se vystěhuje do Anglie a snaží se stoupat po společenském žebříčku k úspěchu, tvrdě pracuje, provdá se za zdejšího muže - až přijde hrozné vystřízlivění a sny se rozpustí v brutální realitě. Historika je lakonickým výčtem možných strategických rysů, které využívají mladé dívky v naději na radikální změnu a přijetí v nové společnosti.

ANETTA MONA CHISA, *v Rumunsku a LUCIA TKÁČOVÁ, *na Slovensku, spolupracují již od roku 2000, žijí a pracují v Berlíně a Praze, studovaly obě na Akademii výtvarných umění v Bratislavě.

chitka.info

Atelier Limo

Panorama Bilder (Panoramatické obrazy)

2006

Digitální fotografie

Až do 21. prosince 2007 oddělovala Schengenská hranice nové státy od starých členských států Evropské Unie. Ještě předtím, než přestala být pohraniční zařízení používána nebo byla stržena, zdokumentovali dva architekti *Atelieru Limo* v létě 2006 pohraniční zařízení od Baltského moře k Jaderskému moři fotkami, rozhovory, skicami, statistikami a tónovými nahrávkami. Při tříměsíční cestě zdokumentovali 238 pohraničních lokalit a zachytili je v interaktivní databázi.

Deset těchto fotografií se jako příklady z archivu nachází na výstavě.

database.atelier-limo.eu

Panoramatické obrazy – předtím a potom

Čtyři z těchto obrazů byly vytvořeny mezi roky 2006 a 2008. Ukazují vývoj několika pohraničních lokalit vždy před Schengenskou dohodou a po ní, (vstoupila v platnost v roce 2007). *Ateliér Limo* plánuje v dalších letech zachycení vývoje všech 238 pohraničních lokalit od Baltského moře až po Jaderské moře.

Atelier Limo

Handel an der Schengener Grenze (Obchod na Schengenské hranici)

2006 (studie) – 2014 (mapa)

Koláž z obrazů, map a tabulek

Benzín, cigarety, ovoce, zelenina, CD, DVD, trička, sportovní obuv, zahradní trpaslíci, alkohol, ale též lékárny, masáže, plastičtí chirurgové, zubaři, prostitutky, kadeřnické salony a dokonce psí restaurace – hranice vytváří obchodní možnosti. Při svém průzkumu podél bývalé Schengenské hranice v létě 2006 zachytili dva architekti *Atelieru Limo* všechny viditelné aktivity, které vyzozorovali. Mapa a tabulky tyto práce shrnují.

ATELIER LIMO, založen v Berlíně Simonem Brunelem, *1982 (FR) a Nicolassem Pannetierem, *1977 (FR).

Oba architekti a filmoví tvůrci realizují od roku 2007 umělecko-výzkumné projekty v evropském prostoru.

atelier-limo.eu

Rudolf Klaffenböck

ohne Titel (Bez názvu)

1994 - 1996

Fotosérie, černobílá fotografie

„Mezi zářím 1994 a červnem 1996 prošel bavorský kabaretista Klaffenböck ve třech asi jednoměsíčních etapách východní hranice Rakouska. Ze svého domovského města Pasova šel nejdříve podél české hranice až do Retzu, odsud podél slovenské a maďarské hranice až do Rechnitz a konečně podél slovenské hranice až do Zell Pfarre. Fotky a poznámky z cesty trvajících 100 dnů a dlouhé 1300 kilometrů zveřejnil Klaffenböck (...) v knize „GRENZgehen“.

Wolfgang Kralicek: Jiné cestování, v: Falter (1998), č. 52, s. 79

V průběhu svého 100 dnů trvajících putování podél hranice se portrétoval Rudolf Klaffenböck v cizích místnostech jím obývaných samospouští. Místa, v nichž byly fotografie pořízeny:

Ober-Haag, Mühlviertel, Horní Rakousko (HR), 1994
Hardegg, Waldviertel, Dolní Rakousko (DR), 1994
Vyšší Brod (CZ), jižní Čechy, 1994
Karlstift, Waldviertel, Dolní Rakousko (DR), 1994
Klaffer, Mühlviertel, Horní Rakousko (HR), 1994
Hohenau, Weinviertel, Dolní Rakousko (DR), 1995
Falkenstein, Waldviertel, Dolní Rakousko (DR), 1995
Zell Pfarre/Sele Fara, Korutany, 1996

RUDOLF KLAFFENBÖCK, *1952 v Pasově (Německo), žije a pracuje v Pasově, fotograf, kabaretista, grafik, filmový tvůrce.

Leo Schatzl

Hoher Zaun (Vysoký plot)

1998/1999

Objekt z oceli, pozinkovaný

Dokumentace formou barevných fotografií, foto: Bruno Klomfar

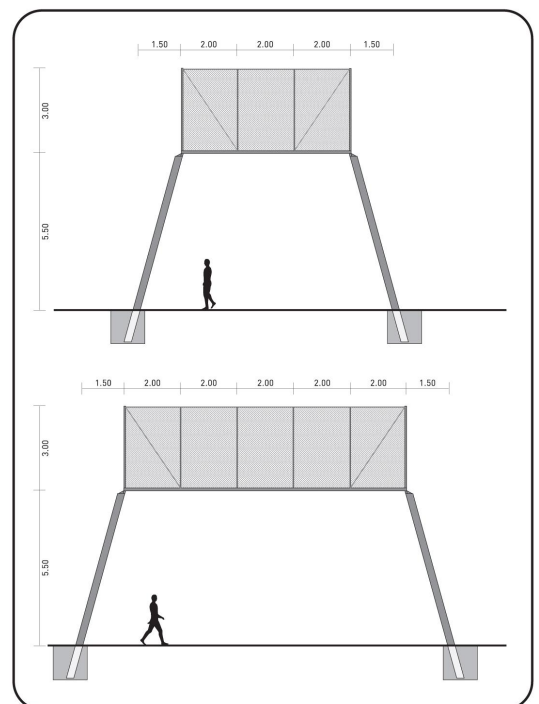
Koncepce, tvorba: Leo Schatzl
Technické vedení: Ing. Wilhelm Prügl
Realizace: Firma Brantner & Sohn (Laa a.d.Thaya)
Financování: Dolnorakouská zemská vláda
Místo: Laa an der Thaya, DR
Rozměry: Základní plocha (D x Š) x V: 13 x 9 x 18,5 m
Plot (D x Š x V): 10 x 6 x 3 m

Uzavřené oplocení z pletiva na šikmo postavených ocelových podpěrách, 5,5 m vysoko nad zemí.

Často jsou práce Leo Schatzla koncentrací na neviditelné nebo jinak řečeno: představují zviditelnění přes okliku prázdnoty. V tomto smyslu se rovná jeho práce postupu pozitiv-negativ, procesuálnímu postupu, k němuž musí pozorovatel přispět. Totéž platí pro práci *Vysoký plot*, kterou umělec sám označuje za negativní skulpturu. Není to skulptura v klasickém slova smyslu, spíše se jedná o architekturu, transparentní konstrukci z lehkých stavebních materiálů, která drží na čtyřech opěrkách plot, takřka vznášející se imaginární prostor, prostor k myšlení, který se způsobem odpovídajícím formě dá vyplnit obsahem. Téměř bychom chtěli jeho konstrukci přiřadit určitou funkci, ta se ale rychle vzepré konkrétnímu účelu tím, že se proti sobě postaví obsah a „obal“, forma. Je to reálné, ale i ireálné místo. Hranice je transparentní, centrum prázdné a vyhrazené: To jsou dvě důležitá kritéria *Vysokého plotu*. Zdi, ploty, hranice, ohrazení vytváří vnější a vnitřní část, která se ale ve výšce rozplývá a kritéria vlastnictví, dozoru a obrany zatlačuje do prázdna.

Susanne Neuburger

LEO SCHATZL, *1958 v Horním Rakousku (AT), žije a pracuje ve Vídni a Linci, studoval vizuální tvorbu a tvorbu z kovu na Umělecké univerzitě Linz.

Fotografie ze soukromých archivů

1956 - 1998

Barevné a černo-bílé fotografie

Abychom zdůraznili aspekt všedního dne obyvatel, kteří během existence železné opony žili a pracovali s hranicí, jsou součástí výstavy též vedle uměleckých prací fotografie ze soukromých archivů. Soukromí autoři a Zámecké muzeum Freistadt poskytli pro výstavu fotografie, které vznikly mezi roky 1956 a 1992.

1. Pohled na Vltavu u Ulrichsbergu, celnice Weigetschlag, černobílá fotografie, 1961
2. Pohled na Vltavu u Ulrichsbergu, hranice Weigetschlag, černobílá fotografie, 1961

Zapůjčila: Konradine Freudenthaler

3. Rodina Grabnerova u hranice Guglwald, černobílá fotografie, 1988
4. Odposlouchávací věž, černobílá fotografie, 1990
5. Strážní věž/vyhlídková věž, barevná fotografie, 1990
6. Pan Grabner před železnou oponou u Guglwaldu, barevná fotografie, 1990
7. Paní Klara Eckerstorfer přeskakuje hraniční potok, barevná fotografie, 1990

Zapůjčil: Edmund Grabner

8. Silnice mezi Weitrou a Gratzen, paní Kozelka-Knoglinger před mřížovým plotem, barevná fotografie, 1985
9. Pohraniční nádraží Eisenstein, barevná fotografie, 1983
10. Zbytky železné opony, barevná fotografie, 1992
11. Hranice a domek hlídače západně od Harbachu/Mühlviertel, barevná fotografie, 1985
12. Železná opona se strážními věžemi, barevná fotografie, 1985

Zapůjčila: Barbara Knoglinger-Janoth a Grete Kozelka-Knoglinger

13. Fotoalbum Školní výlet k vltavské přehradě, 1967

Zapůjčil: Otmar Lahodynsky

14. bez názvu, černobílá fotografie, autor: Franz Poimer
15. bez názvu, černobílá fotografie, autor: Franz Poimer
16. bez názvu, černobílá fotografie, autor: Franz Poimer
17. bez názvu, černobílá fotografie, autor: Franz Poimer

Zapůjčila: Dr. Elisabeth Schiffkorn

18. Deutsch Hörschlag, černobílá fotografie, 1958
19. Deutsch Hörschlag, černobílá fotografie, autor: Weilguny
20. Sandl, černobílá fotografie, 1963, autor: Grininger
21. Opevnění s boudou, černobílá fotografie, 1964
22. Opevnění 2, černobílá fotografie
23. Wulowitz, černobílá fotografie, 1956
24. bez názvu, černobílá fotografie, Foto: Josef Friesenecker
25. bez názvu, černobílá fotografie, 1950, autor: Köppl + Neustift
26. bez názvu, černobílá fotografie, 1950, autor: Köppl + Neustift
27. bez názvu, barevná fotografie, 1960, autor: Josef Friesenecker
28. bez názvu, barevná fotografie, autor: Josef Friesenecker

Zapůjčila: Celní a finančně historická sbírka, Zámecké muzeum Freistadt

Die Fabrikanten

Verwehte Grenzen - Unternehmen Eisendorf (Zaváté hranice - podnik Eisendorf)

2004

Video, trailer, 02:31 min

Dokumentární film *Zaváté hranice* (německy s anglickými podtitulky, 30 min), ukazuje *Podnik Eisendorf*, životní situaci účastníků o 10 let později a zachycuje též otevření krabic s historickými předměty. Na výstavě je prezentována krátká verze filmu.

Film: Fabrikanti, Gerald Harringer, Wolfgang Preisinger, Florian Sedmak

DIE FABRIKANTEN umělecká skupina založená roku 1990 v Linci (AT) Geraldem Harringerem a Wolfgangem Preisingerem, kteří studovali vizuální tvorbu na Vysoké škole designu v Linci, pracují v Linci.
fabrikanten.at

Atelier Limo

La frontière intérieure (Vnitřní hranice)

2009

Video, Mini DV, Trailer, 3:00 min

Jako fyzická dělící linie ztrácí bývalá Schengenská hranice, která až do 21. prosince 2007 oddělovala staré členské státy EU od nových, stále více na viditelnosti. Ale jako vnitřní hranice stále zůstává v paměti lidí. Sedm Evropanů vypráví o napjatém vztahu ke své hranici. Tento film byl opatřen podtitulky v sedmi jazycích a byl v roce 2009 promítán ve 40 místech na hranici od Baltského moře až po Jaderské moře v rámci akce *Border Speaking*.

ATELIER LIMO, založen v Berlíně Simonem Brunelem, *1982 (FR) a Nicolassem Pannetierem, *1977 (FR). Oba architekti a filmoví tvůrci vyvíjeli od roku 2007 umělecko-výzkumné projekty v evropském prostoru.
atelier-limo.eu

Miklos Boros

Joseph

2007

Fotosérie, 6X7cm Analogový film vytvořený jako C-Prints

„Jozeph je můj strýc. Pochází původně z Maďarska, ale asi před 30 lety začal nový život v USA. Odešel do Ameriky, protože hledal něco, co v jeho životě chybělo. Nalezl přátele a jezdil s nimi od státu ke státu po koncertech a festivalech. Jednou se Josef zamiloval do kanadské dívky. Chtěl ji překvapit svou návštěvou v Kanadě, ale když přijel na hranice, nedovolili mu kanadští úředníci hranici překročit a poslali jej zpět do Států. Ale on zpátky nejel. Místo toho přidal plyn a prorazil hraniční závoru. Setkal se s dívkou, do které byl zamilován a strávili pár hezkých dnů. Ale cena, kterou zaplatil, byla, že již nikdy do Kanady nesměl. Josef je již starší a vede spíše klidný život. Žije v typicky americkém prostředí a je nejlepším kuchařem, kterého znám. Co mu zůstalo z minulosti je, že si čas od času vykouří joint.“

Miklos Boros portrétoval v roce 2007 svého strýce Josefa a jeho životní prostředí ve fotografiích. Strýčkův život a historika jsou prezentovány na výstavě jako součást práce.

Humorným způsobem je zde vyprávěna životní zkušenost překračování hranice na vícero úrovních.

MIKLOS BOROS, *1976 v Várpalota (H), žije a pracuje v Linci, studoval vizuální komunikaci/ fotografii na Umělecké univerzitě v Linci (Kunstuniversität Linz).

miklosboros.com

Marissa Lôbo

Fuck europe, I am here to stay! (Fuck Evropa, jsem tady, abych tady zůstal!)

2013

Video, 02:32 min

Fuck europe, I am here to stay! spojuje screening performance videí od Super Puty Pradastern a prezentaci práce spolku „maiz“ se zvláštním zaměřením na obrazy sexuální práce a otázky reprezentace, které z nich vyplývají.

Ve svých dílech se Super Puta Pradastern soustřeďuje na odprůmyslnění, nemateriální produkci, feminizaci práce, transnárodní migraci a mobilitu kapitálových investic, přičemž hraje důležitou roli sexuální průmysl.

Super Puta Pradastern je EU-poslankyně, která bojuje již více než 30 let za práva transsexuálů – migrantů v sexuální průmyslu. Super Puta se zviditelňuje jako politický subjekt a odmítá stigmatizující obrazy. Bojuje proti neoliberálnímu vykořisťování v migračních režimech.

Motto: Sexuální práce je taky práce! Bojujte proti sexismu, homo-transfobii, bojujte za práva sexuálních pracovníků!

Pomůcky - symboly: megafon, vysoké podpatky, rtěnka, cestovní pas, bičík

Fuck europe, I am here to stay! Je práce umělkyně Marissy Lôbo, která vznikla ve spolku „maiz“.

„maiz“ je nezávislý spolek migrantů/migrantek a pro migranty, jehož cílem je zlepšení životní a pracovní situace migrantů a migrantek v Rakousku, podpora jejich politické a kulturní účasti a změna existujících nespravedlivých společenských poměrů.

MARISSA LÔBO, *v Brazílii (BR), žije a pracuje ve Vídni, studovala konceptuální umění na Akademii výtvarných umění ve Vídni a pracuje na svém doktorátu filozofie.

Umělkyně je koordinátorkou kulturního působení spolku »maiz«, organizace migrantů a pro migranty, soustřeďuje se na práci v oblasti zprostředkování umění a politického vzdělání.

maiz.at

Die Fabrikanten

Podnik Eisendorf (Železná vesnice)

1993

Interdisciplinární pracovní symposium; Dokumentace prostřednictvím diapozitivů a kovového kufří

Skupina Fabrikanti svádí lidi dohromady. V roce 1993 například *Podnikem Eisendorf* v Pohoří na Šumavě, opuštěné vesnici v bývalém „pásmu smrti“ železné opony. V tomto středobodu středoevropských dějin shromáždili Fabrikanti umělce a umělkyně, vědce a vědkyně z bývalého Československa, Německa a Rakouska, aby přemýšleli o společných dějinách a o budoucnosti. Devět dnů žili a pracovali účastníci ve výjimečné situaci země nikoho. Vzniklé práce budou umístěny do železných kufří a zapečetěny. V létě 2004 se vydají Fabrikanti na cestu, vyhledají tehdejší účastníky a předají jim kufří.

www.fabrikanten.at/eisendorf

Účastníci/účastnice: Peter Arlt (A), Sabine Bründl (A), Klára Tereza Čulíková (CZ), Gustav Deutsch (A), Wolfgang Ernst (A), Margarete Fischer (A), Traude Horvath (A), Margarete Jahrmann (A), Jiří Kroupa (CZ),

Eva Müllner (A), Oskar Obereder (A), Jitka Oltová (CZ), Andreas Ortag (A), Friedrich Pochlatko (A), Thomas Redl (A), Hanna Schimek (A), Zdeněk Šíma (CZ), Hans Peter Spindler (A), Helmut Weber (A), Udo Wid (A), Helga Weule-Rankunar (A), Otto Zítka (A)
Podnik Eisendorf (1993), interdisciplinární pracovní sympozium a hledání stop coop. Kulturní institut JKU Linz, Manfred Berghammer a Robert Bauer.

DIE FABRIKANTEN umělecká skupina založená roku 1990 v Linci (AT) Geraldem Harringerem a Wolfgangem Preisingerem , kteří studovali vizuální tvorbu na Vysoké škole designu v Linci, pracují v Linci.
fabrikanten.at

Rudolf Klaffenböck

1994 – 1996

2 muži – cílové terče

Nálezy ze cvičné střelnice českých pohraničních kasáren Cetviny (Zettwing)

Cílové terče v podobě dvou mužů pochází ze zrušené cvičné střelnice českých pohraničních kasáren v Cetvinách (Zettwing), kolem níž Rudolf Klaffenböck prošel při svém stodenním putování podél rakouské východní hranice.

RUDOLF KLAFFENBÖCK, *1952 v Pasově (D), žije a pracuje v Pasově, fotograf, kabaretista, grafik, filmový tvůrce.

Petja Dimitrova

Blue card for Ketí (Modrá karta pro Ketí)

2009/2010

Video, 45:00 min a plakát/folie

Práce *blue card for Ketí* vychází z dějin migrantky z Bulharska, která žije od roku 1989 ve Vídni. Ve formě videa, knihy a výkresů jsou vylíčeny životní a pracovní poměry Ketí. Ty představují exemplárně příklad bojů migrantek proti špatně placené práci a rasismu v Rakousku a ukazují strategie proti převládající regulaci obyvatelstva a restrukturalizaci evropského pohraničního režimu od pádu „železné opony“. Biografie protagonistky je úzce spojena s dějinami migrace v Evropě a přibližuje specifické emancipační praktiky, které jsou součástí kolektivních procesů odporu.

Údaje k historickým událostem, informacím a dokumentům, o nichž se hovoří ve videu, jsou sestaveny do formy plakátu a mapují rakouskou migrační politiku od roku 1989.

PETJA DIMITROVA, *1972 v Sofii (BG), žije a pracuje ve Vídni, studovala konceptuální umění na Akademii výtvarných umění ve Vídni.
petjadimitrova.net

Stadtwerkstatt (STWST)

Checkpoint 95

20. června 1995, 22.30 – 24.00 hodin střeoevropského letního času

Živá satelitní televizní inscenace s využitím telerobotického zařízení

Telemetrické zařízení, rozřezané auto jako kokpit (pozůstatky akce), plakát (2014)

TV projekt městské dílny, ve spolupráci s „Paper Tiger TV“ (New York) a „Association of New-Screen-Technologies“ (Moskva) u příležitosti tehdy 50ti letého výročí od konce druhé světové války.

Grafický návrh plakátu: Raphaela Gratzner

Tři současně probíhající a vzájemně propletená TV vysílání ze studií STWST-TV na Mostě Nibelungů (Linz), RTR (Moskva), BMCC Media Center (NYC);

jsou spojena multimediálním satelitním odkazem: Moskva – Linz – New York.

Po konci druhé světové války byl Linz (česky Linec) rozděleným městem. Jižně od Dunaje byli Američané a severně, v oblasti Urfahr, byla ruská okupační zóna. Na mostě byly zřízeny kontrolní stanice, které kontrolovaly průkazy procházejících.

Checkpoint 95

Prostřednictvím obrazových, zvukových a datových vedení byla spojena města Moskva, Linz a New York v každém směru, nahrávky tam byly v televizních studiích obrazově a technicky zpracovány a potom opět zaslány do Lince.

Televizní studio, instalované v Linci mělo funkci podobnou serveru. Signály zpracované pro vysílání a datové proudy byly evropským televizním divákům zpřístupněny prostřednictvím via 3sat. Z Moskvy bylo časově současně vysíláno ze studia Radio Television Rusko do celého vysílacího území bývalého Sovětského svazu v celkem 11 časových zónách live. Ze studia NY bylo vysíláno live prostřednictvím kabelu do celého státu a později s časovým posunem přes satelitní síť "Deep Dish" pro televizní diváky v celých Spojených státech.

Setkání

Systém teleprezence P.R.D. (Parallel-Raum-Display), vyvinutý pro toto použití, umožňoval "telenautům", aby ze svých studií v Moskvě a New Yorku, byli reálně opticky, akusticky a mechanicky přítomni na neutrální půdě mostu Nibelungů v Linci.

Kombinací řízeně akustických, mechanických a opticky-akustických postupů bylo umožněno spojení vnitřního prostoru kokpitu ve studiích s okolním prostorem a telemobily dálkově řízenými telenauty na Mostě Nibelungů.

Bývalí vojáci, veteráni z ruské a americké okupační zóny, kteří 50 let předtím stáli na mostě v Linci a nesměli tehdy navázat žádné kontakty, se nyní mohou opět vydat na most.

Ze svých bývalých základů odstartovali určitý druh "cesty časem" a pohybovali se směrem od Moskvy a New Yorku přes překážky na Mostě Nibelungů, jehož jednotlivé stanice připomínaly konec druhé světové války a následující začátek studené války. Uprostřed mostu dochází k setkání, při kterém se dotýkají svými dálkově řízenými tele-mobily z Moskvy a New Yorku v Linci.

Akce se stala historickou událostí, které se mohli prostřednictvím TV live účastnit diváci z celého světa a kterou zúčastněné osoby věnovaly míru mezi národy.

Na výstavě existuje telemetrické zařízení a bude k vidění jeden ze dvou kokpitů jako pozůstatek této akce. Navíc zde bude informační plakát týkající se projektu.

STADTWERKSTATT (STWST) byl založen roku 1979 v Linci (AT); umělecká práce městské dílny sledovala a stále sleduje kontext aktuálního vývoje. Aktivity sahají od interdisciplinárních projektů, spojujících veřejný prostor, až po elektronická komunikační média, Cyberspace a reálný prostor.

stwst.at

Gerhard Brandl

Re (č. 52)

1999

Sítotisk/papír

Se sbírek galerie KUNSTSAMMLUNG země HR

Re neboli Zpětné získávání světa (od roku 1997)

Bílé plochy působily jako lesknoucí se plochy na povrchu starých glóbů. Ještě v 19. století označovaly nepropátrané oblasti, ale hranice známého a neznámého území se stále posunovaly a „svět“ byl proměněn v koncept, artefakt, objekt existenčních a vědeckých zkušeností. Zmizely všechny bílé „mezery“ Země a i lesknoucí se plochy zmizely pod mapou, která se nyní rozvinula nad „světem“ v měřítku 1:1.

Projekt *Re* umožní opětovný vznik bílých ploch.

Projekt, zahájený v roce 1997 prošel různými fázemi vývoje, které jsou rozpoznatelné dle střídání médií – malířství, grafika, fotografie, sítotisk, staré, nové i vlastní mapy; pracovní proces zůstal stále stejný.

Výchozím bodem všech prací byla krajina znázorněná shora. Byla malována, kreslena, fotografována, tištěna nebo měla formu zemských map.

Ve druhé pracovní fázi bude určité místo obrazu přemalováno bílou barvou. Tato část obrazu krajiny byla vyčleněna a symbolicky – formou bílé plochy - transformována do původního stavu papíru /plátna.

Spolek Zpětné získávání světa

Pro další vývoj projektu byl založen spolek *Zpětné získávání světa*. Prodejem jednotlivých děl, z něhož plyne padesát procent výtěžku do spolku, je financováno získání reálného pozemku, který se - jako součást uměleckého projektu - stává reálnou bílou plochou.

Tento kus země znamená „rezignaci“, protože je pro něj navždy vyloučeno jakékoliv využití.

GERHARD BRANDL, *1958 v Linci (AT), žije a pracuje v Linci, studoval malířství a grafiku v Linci.
gerhardbrandl.at

Zápůjčky z celní a finančně historické sbírky, Zámecké muzeum Freistadt

1 cedule, 2 pohraniční mapy, 1 razítko, vzdušné snímky, fotografie ze soukromých archivů

Celní a finančně historická sbírka v Zámeckém muzeu Freistadt poskytuje chronologický a věcný přehled o dějinách hornorakouského finančnictví a celnictví. Hlavními tématy sbírky jsou finanční úřad, clo, celní hlídka, pašování, značky a razítka, řády a medaile, správa, zákony a předpisy.

Ze sbírky byly pro výstavu poskytnuty následující zápůjčky:

Cedule „Pozor státní hranice“, pohraniční mapa „Freistadt sever“, operační náčrt oddělení Leopoldschlag, razítko „odsunut zpět/odsunut“, vzdušné snímky hranice rakouské armády (1972), fotografie ze soukromých archivů.

museum-freistadt.at

Jakub Vrba

sudetbuswisdom (Sudetybusmoudrost)

2013

Lepicí fólie/svítící krabice; originál je A4 kresba fixem/papír

Kreslení je důležitou součástí umělecké práce Jakuba Vrby od začátku jeho uměleckého vzdělání. V minulých letech představovaly jeho kresby buď samostatná díla nebo podstatné součásti procesu, který vedl k tvorbě filmů a videí. Tento způsob práce vedl k tomu, že Vrba vyvinul unikátní mechanismus umělecké produkce a po určitou dobu toto spojení mezi komiksem a experimentální filmovou tvorbou nejlépe definovalo jeho myšlenky a jeho práci.

Přesto je kreslení samostatným projektem, bohatým na obrazovou produkci, spojeným s rytmem, rituály a rutinními postupy. Právě spojení mezi kreslením a každodenností vedlo ke způsobu výrobní techniky, který ve Vrbových kresbách nereflakuje jen bytí, nýbrž také jeho místo jako jedince ve společnosti.

JAKUB VRBA, *1985 v Karlových Varech (CZ), studoval výtvarné umění na Univerzitě pro průmyslovou a uměleckou tvorbu Linz.

jakubvrba.tumblr.com

Hans Haacke

Die Freiheit wird jetzt einfach gesponsert – aus der Portokasse

(Svoboda se jednoduše sponzoruje – z příruční pokladny)

1990

Barevná fotografie/Aludibond

Svoboda se jednoduše sponzoruje – z příruční pokladny byla v roce 1990 dočasná instalace v rámci výstavy "Konečnost svobody" v bývalém "pásmu smrti" mezi východním a západním Berlínem. Hvězda Mercedesu na střeše jedné strážní věže reflektuje svůj protipól na západoberlínském Europacentru. Daimler-Benz citoval svého času Shakespeara a Goetha ve dvoustránkových inzerátech.

„Berlínské dílo z roku 1990 nese název *Svoboda se jednoduše sponzoruje – z příruční pokladny*. Konečně získaná politická svoboda, o tom byl Hans Haacke přesvědčen, byla v připojeném území vzápětí ohrožena ekonomickou mocenskou koncentrací. Pohraniční strážní věž u berlínské zdi, symbol totalitní krádeže svobody, byla umělcem zkombinována s hvězdou Mercedesu, která byla chápána jako znak neomezené svobody, již má velký automobilový a zbrojní koncern, který rozehrál své mocenské postavení na novém světovém trhu a de facto omezuje sociální svobodu. Pro Hanse Haacke není podružnou skutečností, že se firma Daimler-Benz ve druhé světové válce obohatila s pomocí nucených prací, později obchodovala s jihoamerickým režimem apartheidu, protože obchody byly výhodné pro obě strany a zajistila si „ty nejlepší kousky“, když poté po konci reálného socialismu byla půda a pozemky „za hubičku“. Haacke opatřil věž citáty z aktuální reklamní kampaně společnosti Daimler-Benz. Ve svých reklamách si firma vypůjčila citáty Goetha a Shakespeara. „Umění zůstane uměním“ a „Být připraven znamená všechno“. Citáty jsou v pozměněném kontextu poněkud „překrouceny“ (jak říkal Ernst Bloch): stávají se bezskrupulózním marketingovým nástrojem instrumentalizace kultury.“

Gerhard Schweppenhäuser (2007): „Estetika. Filozofické základy a klíčové pojmy“. Frankfurt/Main: Campus Verlag, s. 298, 299

HANS HAACKE, *1936 v Kölnu (D), žije a pracuje v New Yorku, studoval na Státní akademii v Kasselu a byl stipendistou Fullbrightovy nadace na *Tyler School of Art* Temple University ve Philadelphii v Pensylvánii.

Martin Zet

Limited Revolt (Omezená revolta)

2007

Video, 1:08 min

S fantastickými lidmi, jako je Sharon Wilson, Debbie Bower, Alan Pollock, Ben Jeans Houghton, Cai Nyahoe – je snadné měnit svět.

MARTIN ZET, *1959 v Praze (CZ), žije a pracuje v Libušíně, studoval monumentální sochařství na Akademii výtvarných umění v Praze.

martin-zet.com

Oliver Ressler

Socialismus Failed, Capitalism is Bankrupt. What Comes Next?

(Socialismus selhal, kapitalismus zbankrotoval. Co bude dál?)

2010

2-kanálová video-instalace (19 min. a 16 min.)

Courtesy the artist und Erste Collection

Koncept, kamera, tónová nahrávka, video-střih a produkce: Oliver Ressler

Interview, překlad a pomoc při střihu: Arpineh Galfayan

Mísení tónů a korektura barvy: Rudi Gottsberger

Rešerše - továrna: Nora Galfayan, Vahe Budumyan

Projekt *Socialism Failed, Capitalism is Bankrupt. What comes Next?* (Socialismus ztroskotál, kapitalismus zbankrotoval. Co bude dál?) se soustřeďuje na politickou a ekonomickou situaci Arménie, nástupnického státu Sovětského svazu.

Film *Socialism Failed, Capitalism is Bankrupt. What comes Next?* byl v létě 2010 natočen v největším bazaru v Jerevanu, kterému se říká „Bangladéš“. V bazaru „Bangladéš“ se snaží denně o přežití více než 1000 obchodníků, ale průměrný prodavač si vydělá maximálně 100 až 250 Eur za měsíc. Ve filmu vypráví obchodníci z trhu o svém boji o přežití v krizi post-socialistického státu, ve které je velká část továren doby socialismu zavřena a síť sociálních jistot již neexistuje. Trhovci a trhovkyně, většinou bývalí dělníci v továrně, líčí zhoršení své životní situace po konci existence Sovětského svazu a mluví o svých nadějích a očekáváních sociální změny. Zatímco žijí v bídě, spolupracuje malá, ale velmi vlivná skupina zkorumpovaných politiků a mimořádně bohatých oligarchů s mezinárodními podniky, aby se obohatili na státním majetku a hornických licencích.

Ve 2-kanálové video-instalaci je video „Bangladéš“ kombinováno s neozvučeným videem, které se zaměřuje na bývalé sovětské továrny v Jerevanu, jež byly zavřeny, vyrábí s nižší kapacitou nebo byly transformovány v něco jiného. V každé továrně bylo natočeno video trvající 20 vteřin, doplněné následujícími informacemi: název továrny, druh výroby, doba uzavření, současné vlastnické poměry a současné využití.

Projekt byl uskutečněn během pobytu v Jerevanu v rámci projektu „Eat and Work“ (Jíst a pracovat) pod vedením Anny Barseghian; podpora - Utopiana a BM:UKK.

OLIVER RESSLER, *1970, žije ve Vídni (AT) a pracuje na instalacích a pracích ve vnějším prostoru a filmech k tématům jako je ekonomika, demokracie, formy odporu a společenské alternativy.

ressler.at

Katharina Anna Loidl

De re publica

2009

Lustrová konstrukce ze 4.000 holících čepelek

Holící čepelka se svou charakteristickou formou a každodenním účelem použití je chápána jako globální předmět s mnohovrstevnými konotacemi. Světelné reflexe na ocelových površích transformují masu profánních užitečných předmětů na překrásný reprezentační objekt. S přiblížením k objektu ale holící čepelky s ostrými okraji narušují idylu mírového lesku. Degenerovaná zboží a konzumní společnost s pohledem na chudobu shora zde koliduje s představou bohatství a prezentovaným obrazem luxusu. Osobní svoboda je ořezána a omezena čepelí s dvěma ostřími vykonstruovaných mocenských poměrů a hodnotových systémů. Jako Damoklův meč ztělesňuje tato lustrová konstrukce pomíjivost moci, bohatství a úspěchu a tematizuje zřetězení zdání, klamu a zklamání.

KATHARINA ANNA LOIDL, *1978 v Linci (AT), žije a pracuje v Linci, studovala výtvarné umění a kulturní vědy na Umělecké univerzitě Linz.

llk.at

Miriam Bajtala

3 Stimmen (3 hlasy)

2011

Video PAL/HDV, 12:54 min, zvuk: N/A/Slovenština

Text: Miriam Bajtala

Představitel: Markus Heinicke, Anna Mendelssohn

Překlad: Anna Mendelssohn, Gabriela Kisova

Distribuce: sixpack

„Jako pětiletému dítěti mi neřekli, že jsme se vystěhovali. Chodil jsem do školky a každé mluvení by bývalo mohlo být nebezpečné. Místo toho se říkalo, že jsme byli na dlouhé cestě.“ Tímto citátem spisovatele Vladimíra Vertliba uvádí Miriam Bajtala svou práci *3 hlasy*. Muž, žena a hlas umělkyně, který promlouvá z místa mimo záběr, vypráví historii migrace s autobiografickým pozadím vždy ve třech jazycích – slovenštině, němčině a angličtině. Pauzy a překryvy rytmizují představení, v jehož průběhu obě herečky/herci mluvené slovo podmalovávají gesty. Vypadá to, jako by bylo vyprávění přenášeno na jejich tělo. Pouze hlas umělkyně, která text říká ve svém „starém“ jazyce - slovenštině - mluví, zůstává bez těla, mluví je současně přítomna i nepřítomna. Pár herců/hereček zůstává rovněž v izolaci – teprve po čase nám napadne, že se představitel/představitelky nachází v oddělených prostorách. Ale vlastní pozornost práce je věnována dialogu s cizím jazykem, který zde představuje úplně novou životní situaci: „Nový jazyk se ke mně potom přece dostal“, říká se na jednom místě. Opakování – skutečnost, kterou film z důvodu trojitého opakování již nese v sobě – patří k důležitým technikám osvojování jazyka, a tak stojí na konci otázka: „Kdy se z opakování stane poznání?“ Koncentrovaná, klidná práce Miriam Bajtalas reflektuje komplexním způsobem osvojování si nového jazyka a zdomácnění v nové zemi; krom toho opatrně propátrává omezenost lidské schopnosti komunikovat.

Nina Schedlmayer

MIRIAM BAJTALA, *1970 v Bratislavě (SK), žije a pracuje ve Vídni, studium na Akademii výtvarných umění ve Vídni.

miriambajtala.klingt.org

Anča Daučíková

Three Curtains (Tři opony/závěsy)

2014

Video, barva/zvuk, 12:00 min

Video *Three Curtains* prezentuje autobiografickou historku, která se zabývá hranicemi jako šedivou zónou, kde přes kontrolu a soudní pravomoc dochází stále k legálnímu, polo-legálnímu a ilegálnímu obchodu. Nejrůznější strategie přežití se vyvíjejí vždy v souvislosti s lidskými potřebami, duchem času a politickými okolnostmi.

Přísné předpisy při překračování hranic nebyly jen praxí poválečné doby mezi komunistickým východem a kapitalistickým západem, nýbrž také fungující blokádou, aby se zabránilo svobodné výměně a kontaktům soukromých osob mezi státy v rámci takzvaného "východního bloku".

Ve videu *Three Curtains* jsou s pomocí tří situací přepravy přes hranici popisovány tři různé politické, lidské a kulturní situace člověka ve třech různých historických obdobích (dvacátá, padesátá a osmdesátá léta).

ANČA DAUČÍKOVÁ, *1950 v Bratislavě (SK), žije a pracuje v Praze a Bratislavě, studovala výtvarné umění na Akademii výtvarných umění v Bratislavě (tehdy „Československé socialistické republiky“), prorektorka Akademie výtvarných umění v Praze.

Anna Jermolaewa

Kremlin Doppelgänger (Dvojník Kremlu)

2009

Video HD, 21:00 min

Ve videu Anny Jermolaewy *Dvojník Kremlu* je Moskva jedním ze dvou dějišť, přesněji řečeno prvním dějištěm je Rudé náměstí, architektonický symbol tohoto města a Ruska. Druhým místem je "Kremelský Palace Hotel" v oblasti Antalya, což je mezi Rusy velmi oblíbený All Inclusive Hotel, kde je možno spát, jíst, pít, slunit se u bazénu a povídat si v napodobeníně Kremlu a Chrámu Vasila Blaženého. Vedle hotelových hostů, kteří líčí své dojmy z dovolené v kopii z Rudého náměstí, přichází v původním dějišti ke slovu dvojník Gorbačova, který vypráví o svém životě jako politik a penzionovaný inženýr.

Anna Ebner

ANNA JERMOLAewa, *1970 v Sankt Petersburgu (RUSKO), žije a pracuje ve Vídni, studovala dějiny umění na univerzitě ve Vídni a umění a digitální média na Akademii výtvarných umění ve Vídni.

jermolaewa.com

Pia Schauenburg

Territorium oder „eine kurze Geschichte des Terrors“ (Territorium aneb „krátké dějiny teroru“)
od roku 2005 dále

Instalace, variabilní

Zjednodušená mapa světa s vizualizovanou osou zla (státy- agresori) jako nástěnka, filmové styly „Bondových obětí“ ze všech filmů, katalogizace a popis vyobrazení dle doby úmrtí, původu, příčiny úmrtí...

V roce 1962 se objevila v kinech první bondovka *James Bond – 007* (Dr. No). Sean Connery hrál tehdy britského tajného agenta s povolením zabíjet. Do té doby ztělesnilo postavu Jamesa Bond 6 mužů v celkem 22 filmech.

Postava této celosvětově úspěšné jedinečné série bondovek James Bond je ideálním představitelem západní kapitalistické kultury: Je mužný, je mu asi 35 let, je vzdělaný a kultivovaný, hraje golf, miluje Martini, ženy, má stále k dispozici nejnovější technické vynálezy, jezdí drahými auty atd. Jako tajný agent bojuje náš hrdina proti ohrožení terorismem. Likviduje mnoho protivníků bez milosti nebo morálních pochybností ve jménu světové svobody. Přitom nás zaujme původ jeho „nepřátel“ nebo minimálně místo pobytu agresora: je to nejdříve samozřejmě Sovětský svaz a další komunistické země ale též (v mladších bondovkách) Rusko, Kuba, severní Korea a Ázerbájdžán.

Nebezpečí je lokalizováno a postaveno na roveň národnosti, ideologii a systému – od roku 1962 dodnes. Alarmující je ale přitom zřetelná paralela s americkou a britskou zahraniční politikou i globálními konflikty odpovídajícího období. A alarmující jsou rovněž reakce filmové branže na události světové politiky (tak se ve filmu z roku 2002 skrývá severokorejský terorista za identitou Němce z Hamburku). Instalace se pokouší prozkoumat propletení globálního zábavního průmyslu a světové politiky. Naskýtá se otázka, do jaké míry média produkují naše nepřátelské obrazy a způsobují pád ideologií a systémů. Jsou katalogizovány pouze veškeré postavy všech filmů, které přichází o život rukou Jamese Bonda. Je zapsána doba úmrtí (rok, hodina, minuta a filmový rámeček), národnost, příčina úmrtí a oběti jsou seřazeny dle „vědecké“ metody. Mapa světa slouží též jako nástroj statistické prezentace dle vědeckého modelu. Jsou zde vizualizovány informace ke státům a spojovacím osám, které jsou do věci zapleteny.

PIA SCHAUBURG, *1977 v Mönchengladbachu (D), žije a pracuje v Kölnu, studovala experimentální vizuální tvorbu na Umělecké univerzitě v Linci a absolvovala postgraduální studium na umělecké škole pro média Köln.

piaschauburg.net

POZOR! Kalte Grenze

Vedení projektu a dispoziční návrh: Alexander Jöchli

Kurátoři/kurátorky: Alexander Jöchli, Verena Hullik, Elisa Andessner

Technická realizace a architektonický návrh výstavy: Tom Vens

Překlad: Radka Benešová

Grafik: Martin Bruner

Tisk: Eva Bauer

Koncept zprostředkování: Lydia Altmann

Text výstavy: Manisha Jothady

Poděkování patří všem spolupracovníkům níže uvedeným:

Anneliese Geyer, Eva Dumfart, Brigitte Kampelmüller, David Kraxberger, Ingrid Probst, Helmut Zwirchmayr
(KUNSTSAMMLUNG země Horní Rakousko)

Heinz Hametner, Johann Niederleithner, Günter Pressmayr (oddělení GBM, truhlářství)

Harald Kainrath, Wilhelm Peterseil, Andreas Reinbacher, Christian Schmid, Johann Wiesinger (oddělení
GBM, malířství)

Martin Breindl (alien productions)

Fritz Fellner (Zámecké muzeum Freistadt)

Enichlmayr Christian (OÖ Landesbibliothek)

Harald Freudenthaler (Svobodné rádio Freistadt)

Konradine Freudenthaler

Edmund Grabner

Holger Jagersberger (Atelierhaus Salzamt)

Johannes Jetschgo (ORF)

Barbara Knoglinger-Janoth

Otmar Lahodynsky

Thomas Lehner (STWST)

Kaspar Mühlemann-Hartl (museum in progress)

Walter J. Pils (Celní a finančně historická sbírka, Zámecké muzeum Freistadt)

Hubert Roiß (Mühlviertler Museumstraße)

Johanna Schaffer (Umělecká vysoká škola Kassel)

Elisabeth Schiffkorn

Ivan Slavík (Regionální muzeum Český Krumlov)

Rainer Zendron (Umělecká univerzita Linz)